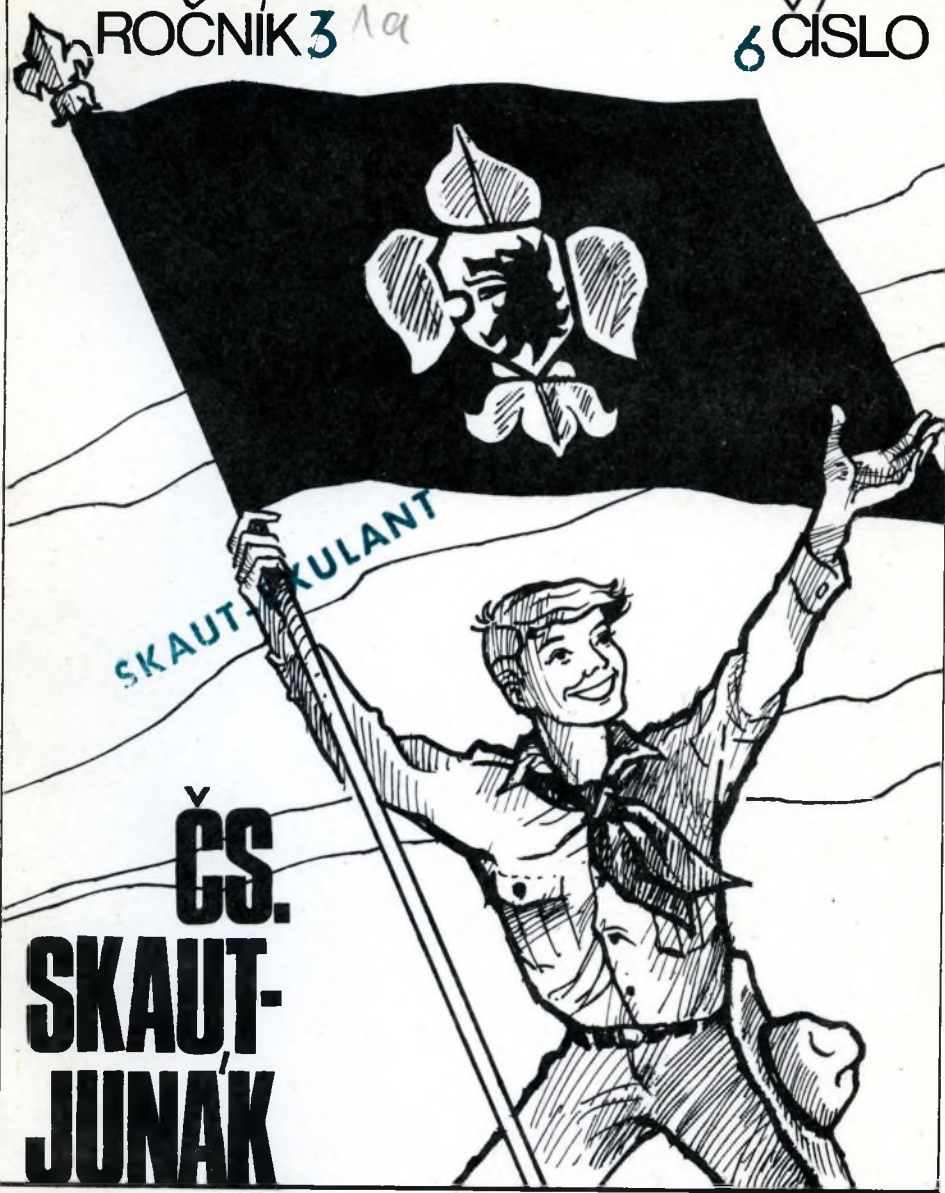

1970

ROČNÍK 3 1a

6 ČÍSLO

ČS.
SKAUT-
JUNAK

V ZAHRANIČÍ

ČESKOŠLOVENSKÝ SKAUT-
JUNÁK V ZAHRANIČÍ

Dříve: SKAUT-EXULANT. Měsíčník skautů, skau-
tek, svčblušek a vlnat v zahraničí. Zpravo-
daj Čs. dálkové školy, Stuttgart, #ach 1134

Roč: 19(3) Červen 1970 Číslo 6

ROK 1970

ROK JANA AMOSE KOMENSKÉHO -ROK NAŠÍ MLÁ-
DEŽE V ZAHRANIČÍ - ROK 120 NAR. T.G.M.

SJEZD

ve dnech 11. až 25. srpna koná se ve Stutt-
gartě v Záp. Německu. Účast delegátů z
USA, jakož i ze Švédska, Švýcar, Rakouska a
j. zemí je zajištěna. Část sjezdové delega-
ce hodlá se účastnit i setkání v Naardenu.
Poměvadž je ještě možnost dalších přihlá-
šek doporučujeme činovníkům, aby se včas
přihlásili na: Skaut-Junák, Stuttgart P.O.
Box 1134 W. Germany. Podrobné oběžníky s
pracovním programem jsou rozesílány jen
účastníkům!

Motto sjezdu: „Skauting ve stopách Jana
Amose Komenského!“

F.C.Štěrbá,Sao Paulo:

MODRÉ PLANETĚ

Tisíce let mělas klid,
a bylas milenců záštitou,
svítilas na chodníček galankovi,
který šel od milé.

Očarovalas noci modré s rozsypaným světlem
hvězd.

*** LUNO letitých tajemství -

Najednou však stalas se novou turistickou
zálibou,
cílem závoděnaí dvou mocí, které ve snaze
zavilé
chtějí udělat tvář tvou věčně krásnou jednou
ze svých cest.

NECHTE LUNĚ její bledou nádheru,
její věčný jas,
postarejte se o zem zanedbanou, která
z ran krvácí,
dejte radě poštám světa kratší, pokročilej-
ší doby čas!

**** LUNĚ modré penocenství -

Stavte školy, nemocnice, a teprv potom, po
vší práci,

Včera přece říkal kamarádům, jaký má z toho mlčení strach, ti ho však o překot uklidňovali. Jirka mu pak postraně, šeptem, dokonče dodal: „Nebuď hloupý, budeš sám, kdo pak by tě slyšel, jestli někde v lese promluvíš? Zkrátka nic neřekneš a tohoťo, no ne?“

Míra mu v duchu musel dát za pravdu, protože zkoušky mlčení se zpravidla odbyvaly v lesích na sever od tábora, kam zřídka kdy přišli vesničtí lidé. I kdyby hulákal o závod, nikdo ho nemohl slyšet. Odevšad tam bylo daleko.

Avšak Míra neopustil tábor již za ranního šera, aby došel zrovna tam, naopak, bezděky se dal opačným směrem, ke skalám, kam už vůbec nikdo neznal cestu. Houbaři věděli, že tam nic nenajdou, jahodiny tam nerostly, jenom keře, ale ty byly tak smutně tvrdé: dřeva pokřiveného a lupení skoro žádná. Jen vysoko na skalách se uchytilo několik dubů-samotářů a pitvorně zkoucených borovic.

To byl Mírův oblíbený kout. Avšak dnes nesměl odvážně vykřikovat vyhrůžky pyšným štítům, jak je brzy zdolá a pak že už se nebudou víc naparovat v slunci - dnes musel zůstat tichý. Skládal zkoušku mlčení. Tolikrát si povídal s babskými borovicemi, jejichž vraskami protékala míza věků a ukrutně voněla údolím. Dnes k ní musel zůstat němý. Raději ani neposkakoval, aby ho radostný pohyb nesváděl k výskotu jako vždycky, když docházel k svému filigránskému paloučku, kde dlouhé chvíle sníval shlapské sny o mužích, ovládajících přírodu.

Dnes docházel v důvěrný kout s rozva-

hou a odhodláním přemoci svody, jakby šel po špičkách. Tím pozorněji se rozhlížel, chtěje si ověřit, že ráno tudy šla zase srnčí rodinka k potoku, spořádaně, jako vždy. Zjistil, že ježek dosud bydlí na kraji křovísk, ve kterých obvykle nacházel sluníčka, že nikdy sedmitečná. Nějak zvláště ho mrzelo, že ve svém úšeru nemá sluníčko sedmitečné. Zshrnoval ho ještě dětskou přízní a lnul k němu, jak naivně malí človíčekové uctívají dílo přírody.

Všechno bylo v pořádku. Srnčí stopy na svém místě, ježek byl ještě doma a sluníček viděl několik, však samá bez teček. A vida, pomyslel, zase se tu vyhrívá zmije, kdy-pak na tomto kameni byla naposled?

Konečně došel na svůj trávník. Povinnost mlčet ho od časného rána přiváděla do vážného soustředění a v přátelsky neznámou hlubinu myšlenek. Tak si vysvětloval, že ho ještě nikdy nenapadlo postavit si zde stan anebo srub a žít sám uprostřed přírody třeba celé prázdniny. Vždyť i kamarádi by sem za ním mohli přijít - ó, spoustu věcí by mohli společně dělat. Vařit na ohni, to už stejně všichni uměli, sledovat zvěř a pozorovat ptáky v letu i jejich zníždění; na protějsší skále by si mohli udělat sluneční hodiny. V noci by se pak mohli dívat na hvězdy a plout všemi oceány bez kompasů a hranic. Nebo od tamté pláňky by mohli začít se sekáním stupů, jejichž pomocí by jednou zdolali vrchol nejstrmějšího štítu-závrať ho obestřela z tušených vítěství a krás.

Pocítil hlad, ale nejedl. Usmyslil si, že vyzkouší svou vůli i překonáním neodbyt-

ného pocitu v žaludku. Našel si pěkný hustý a měkký drn pod hlavu a natáhl se do svěží trávy. Hleděl vzhůru, aby již po tolikáté vychutnával hru dubových větví proti obloze. Toto divadlo mu bylo pokaždé nové. Vzdálený šum listů ho konejšil jak voda u splavu. V plné sířce a hloubce si uvědomoval pocity naprosté spokojenosti.

Kdoví, jestli ho přemíra vnitřního blaha nezmočila, snad usnul. Neví. Podle slunce nebylo ještě poledne, když procitl k vědomí nějakého zašimrání na koleně. Opatrně se zvedl a spatřil - slunečko sedmítečné!

"Ty máj dobráčku," vykřikl a vzal ho na prst, "kam poletíš, do nebička nebo do pe..." zděšeně spolkl kousek slova.

Promluvil!

Dnes v den mlčení p r o m l u v il!
Zoufalství jeho dušičky rázem vytrysklo proddem a všecičko zkřámaní a beznaděj z propásnuté příležitosti se jak divé, lačně vsakovaly do země...

Míra byl opravdu na pokraji zoufalství. Všechno ztraceno! A ta ostuda v táboře před kamarády! A co tomu řekně maminka a tatínek? Všichni mu tolik, tolik věřili.

Tím okamžikem se mu svět stal šedým. Jakoby pozbyl i těch nejposlednějších půvabů. Ještě nikdy v životě neměl příčiny tak mocně pohrdat sám sebou. Bylo to kruté osudové akorát v tento den. Strašně se obviňoval a zlobil na svou nedůslednost, neboť právě ode dneška si gliboval mnohý úspěch. Všichni kolem něj věřili hrozně málo proti tomu, jak on si byl jist, že obstojí..

A nyní.....

(Pokračování)

ANKETA - ANKETA -ANKETA

Došla nám řada dalších odpovědí. Vyjímáme několik:

Jur. Dr. Phil. Dr. Miloš M. Šebor,
profesor geografie a plánování,
Eastern Kentucky University

Milí junáci,

Jako bývalý člen Čs. skautů-junáků 4. odd. vodních skautů v Praze, v dobách prvé republiky, a zároveň jako právník, mám tyto příhrádky k Vaší anketě o úpravě skautského slibu.

1. Formule „milovati vlast svou republiku Československou a věrně jí sloužiti v každé době“ je pro nás za dnešních politických a státoprávních poměrů a v naší situaci za hranicemi Československa pochybená a pochybná. Kterou Československou republiku? Patrně ne dnešní; jestliže republiku předválečnou, pak pouze prvou? Či též druhou, přeomnichovskou? Anebo obě předchozí a navíc třetí, 1945-48? Nebo dokonce i čtvrtou s gottwaldovskou ústavou? Nelze přejít jen tak právní vývoj a měnící se hranice, ideologii a celkový koncept naší bývalé vlasti, abychom se vyhnuli pochybnostem a námítkám.

Co asi máme na mysli je „pracovat k obnově státoprávních poměrů v dnešním Československu a Masarykovy demokracie.“

tím by však Čs.skaut-junak v zahraničí na-
byl povahy politického sdružení s risikem
komplikací v oboru spolkového práva. A tak
doporučuji celou formuli vypustit jako
irrelevantní s hlediska cílů skautingu.

2. "Milovati svůj národ česky a slovensky
a věrně mu sloužiti v každé době..." zní
mnohem rozumněji; avšak v této formě ne-
ní zcela přesná. Nejen právní řád Českoslo-
venska, ale většina z nás v exilu uznává
svébytnost obou, každého z národů, Čechů a
Slováků. Nelze proto ujišťovat věrností
oba národy. Doporučuji formuli slibu roz-
lišovat podle toho, zda skaut-junak se
hlásí k české či slovenské národnosti; a
koncipovat ji pak v té či oné řeči.

3. Skaut-junak v zahraničí je patrně orga-
nisován podle spolkového práva té které
země: Spojených Statů, Rakouska, Německa, atd.
Domnívám se, že je nejen juridicky správ-
né, ale i korektní společensky, aby příslib
obsahoval prohlášení věrnosti a loyality
ústavnímu a právnímu řádu hostitelského
státu.

Se zájmem sleduji jak Vše snahy, tak sou-
časnou situaci skautingu v Československu.
S junáckým BUĎ PŘIPRAVEN, ✓

váš
Miloš M. Šebor

Bratr Velen, Kanada:

Čas vše mění...ano! Mění však často jenom
slova. A tak je to s tím novým slibem. Doma

změnili slib jenom o jediné slovíčko, protože úřední název naší vlasti je dnes Československá socialistická republika. To musili udělat. Na duchu slibu se nic nemění a nevidím v tom závady. Já sám jsem začínal skautovat před tím, než byla naše republika a tehdy Svojsík nechtěl slibovat věrnost císaři a králi a proto ve slibu bylo cosi co neměla žádná země na světě.

"Slibuji, že budu věrný ideálům své duše".

A to jsem slíbil a vždycky dodržel. V tom je nejenom vlastenecká povinnost, ale i filosofické a náboženské kredo. A snad i politické.

Snad, protože jsem skautem tak dlouho, věřím, že co se nemusí, nemá se měnit.

Rozhodně nejsem pro slib věrnosti národům, dvěma národům? Ať se dne s na to díváme politicky jak chceme, stále se mi zdá, že jsme jeden národ Češi a Slováci.

Dr. A. H. Mníchov

Vaše anketa je velmi zajímavá a ukazuje jak životnou otázkou nás skautů je právě skautský slib. Je poutné, jak rozličné jsou náhledy jednotlivců, ale jak jsme si jednotní v tom, že chceme zůstat věrni skautským ideálům a svému národu, jak ~~je~~ známe z naší tisícileté tradice. A co se mi zvláště líbí: že skauti v zahraničí pečují o zachování naší národní kultury, uchování a jejímu růstu v srdcích dětí exulantů.... (Pokračování)

F.C.Štěrba, Sao Paulo:

D A L E K O H L E D E M

VIDÍM DALEKO za mořem zem malou,
bohatou růžemi, a na nich červy.
Poznám též brunátnou lví tvář
zoufalou,
které už brzičko vypoví nervy.

SKLA MÝCH ČOČEK zvětšují i ty lhaře,
kteří slibují ráj a dali peklo.
Žvásty jich nejsou ni pro slabikáře,
a od srpna jim jich spousty uteklo.

Sbírka: Pro patria - 3

Z NOVIN Z DOMOVA:

Mladé Fronta 29.a 30.IV.70 - 7/9/118/XIII

Rostislav Myslík a Josef Martin(Výňatky)

...Ve vědomí mnoha činovníků junáka přeží-
vají staré skautské tradice, neboť dosud ne-

dokázali pochopit 60letou minulost z třídních pozic, jsou zatíženi idealistickým světovým názorem, masarykovským pojetím demokracie a podobně... V dalším vývoji Junáka je tedy nezbytné důsledně realizovat v celkové jeho činnosti principy MARXISMU-LENINISMU a SOCIALISTICKÉ VÝCHOVY, k níž se vedení Junáka několikrát přihlásilo, distancovat se od světového skautingu a od buržoasních skautských organizací... Dalším důležitým předpokladem je, aby z Junáka odešli ti, kteří nejsou schopní nebo nechtějí pracovat a rozvíjet socialistickou výchovu dětí na základě marxisticko-leninského světového názoru. Dále aktivní nositelé pravicově oportunistických názorů z období 1968-1969, kteří se výrazně angažovali na straně reakce v období Února 1948 a po něm.

Zdravé síly v Junáku takového řešení nastoupily...

Zejména nejsou (však) dostatečně hluboko a principiálně analyzovány otázky tradic českého skautingu.

Skauting se od svého vzniku v prvním desetiletí našeho století rozšířil do několika desítek zemí světa. Časově bylo první hnutí založené ..E.T.Setonem, který usiloval o návrat k přírodě... Vlivy jeho učení se..dostaly také do ČSR, avšak ani u nás, ani v jiných zemích nepřevládly.

Základní vývojovou linií světového skautingu se stala organizace vytvořená generálem anglických imperialních armád Baden-Powellem...

Všechny.. jinak podnětné prvky Baden-Powell postavil jednoznačně do služeb buržoazie, anglického imperia v době dovršování jeho koloniálních výbojů. Mezi jeho základní hodnoty patřilo náboženství (první bod skautského slibu vyžadoval "plnit povinnosti vůči Bohu a Králi) dále loyálnost, poslušnost a snaha o stírání třídních rozdílů. Původní skautský zákon jím formulovaný obsahoval mj. tyto zásady: 2. Skaut je loyální vůči Králi a jeho úředníkům, rodičům, vlasti svým zaměstnavatelům a svým zaměstnancům. 4. Skaut je přítelem všech, bratrem všech skautů bez ohledu na to, ke které společenské třídě patří.

7. Skaut poslouchá rodičů, svého družinového vůdce nebo vedoucího, aniž klade otázky! Těmto základním postulatům odpovídala i praxe světového skautingu..... a němuž (B.B.) se po celou dobu organizace založené A.B. Svojsíkem plně přihlašovala.

A především právě jimi se principiálně odlišovali od organizace rudého skautingu (zvl. Spartakových skautů práce). Slib a zákon Spartakových skautů práce (byl):

1. Jako Spartakový skaut práce jsem příslušníkem dělnické třídy, kterou budu obětavě pracovat až do jejího úplného osvobození.

2. Svůj osobní zájem podrídím vždy zájmům celku, vždy se podrobím povinné kazni proletářské, která je základem úspěchu našeho hnutí. (Pokračování)

ČS. SKAUP-JUNÁK v zahraničí. Zájemcům pokud zásoba stačí - zdarma! Adr: P.O. Box 1134 Stuttgart

